

"Nazisten" quisling sköts för att han - enligt demokratiskt påstående - trugade tyskarna att ockupera Sydnorge och Narvik, demokraten general Hage blev nationellhjälte efter att han trugade på dem östra Norðnorge. "Olikt falla ödets lotter" i vårt västra grannland.

Från en korrespondent i Norge som f.ö. även under den nuvarande regimen behållit en förtroendeanställning, ha vi erhållit en med officiösa dokument styrkt berättelse, som ger ytterligare belysning av orimligheten i den hänsynslösa förföljelse som nu sedan två år riktats mot alla kända åsiktsmotståndare till demokraterna i Norge, oavsett om de verkligen hjälpt tyskarna eller ej.

Som bekant håller man sedan två år tillbaka på att döma icke mindre än 70.000 norska medborgare till delvis mycket hårda straff för påstått landsförräderi under kriget. I några få fall må be-skyllningen vara formellt berättigad - i det stora flertalet fall bygger den endast på sådana oväsentligheter som tillhörigheten till ~~en~~ viss organisation, större uppskattning av den ryska faran för Norge än den tyska (vilken uppfattning historien redan visat vara riktig!) osv. Särskilt orimligt verkar det att härvid män, som av ren idealism och kärlek till sitt fosterland dragit ut till strid mot den fiende i öster som hotade Norge likaväl som i alla andra länder i Europa med det mest frutansvärda öde - och fortfarande hotar det! - dömts till mångåriga straffarbeten, ja t.o.m. dödsstraff.

Den norska rättsskandalen förvärras av att straffen till störrdelen utdömas enligt retrospektiva lagar som icke existerade när brotten begicks och att dessa lagar ("landssvikanordningen") utfärdades av en regering som själv saknade legal grund för sin myndighet samt satt i utlandet utan någon närmare kontakt med sitt hemland och utan att kunna utöva någon myndighet där.

Men det grösta med denna massförföljelse i vårt västra grannland är att den - precis som de mindre blodiga förföljelserna här hemma - till största delen utgår från människor som själv handlat mer eller mindre ofosterländskt icke endast genom sin allians med nordens fiender i öster utan också genom att göra tyskarna tjänst under deras maktperiod.

Vi ha i tidigare nummer av den svenske avslöjare lurades de utrensningens ledande domare, tillgång och polischeferna så gott som utan undantag själva gjort tyskarna rapport- och spion-tjänster värre än de "förseelser" för vilka 99% av deras nu för-

Vår korrespondent skriver i denna sak följande:

"Det är nog icke många som känna till att Nord-Troms och Finnmarks län har den norska generalstaben med general Ruge i spetsen att tacka för att de blevo brända. Denna har nämligen det omedelbara ansvaret för att det nordligaste Norge från Narvik till förutvarande gränsen mot Finnland blev besatt av tyskarna

Från en obetingad tillförlitlig källa (Den Svenske har kontrollerat källan och bekräftar det) har nämligen avslöjats att generalstaben år 1940 ställde krav till tyskarna att de skulle övertaga hela Nordnorge till och med Ostfinnmark. Tyskarna voro ovilliga och föreslog att norska militära styrkor skulle övertaga vakthållningen, men generalstaben fasthöll vid sitt krav och till sist gick tyskarna med på kravet på villkor att norska styrkor upprätthöll vakthållningen till dess de själva fingo fram förstärkningar. Dock hissades den tyska flaggan omedelbart däruppe (av de norska trupperna? Den Svenskes anm.). En överste Faye fick befälet över den norska vaktstyrkan. Den norske förhandlaren var överstelöjtnant Roscher Nielsen.

Att Nordnorge ockuperades skedde alltså efter anmodan från norska generalstaben. Ryktet har gått om detta i Nordnorge ända sedan händelsen, men mycket få kunde sätta tilltro till det - det verkade så otänkbart! Nu vet man att det ändå var sannin. Vad detta handlingssätt mot Norges nordligaste landsdel innebar framgick av vad som sedan hände.

Strax efter att tyskarna hade ockuperat landsdelen började svårigheterna. Samvetslösa uppviglare upphetsade nationellt sinnade unga män till kamp mot fienden som generalstaben placerat däruppe. Tyskarna ansågo naturligtvis dessa unga mäns sabotagearbete som ett hot både mot dem själva och den landsdel de hade satts att försvara. De slog hårt till för att söka stoppa det.

De unga sabotörer som häktades måste genomgå svåra kroppsliga och själsliga lidanden. De hade drivits in i denna verksamhet av revolutionära övermanödrar som tydligen hade förbindelse med generalen. Enkeltänkt i London, general Ruge's överordnade. Många av de unga förlorade livet, blevo offrade för att befria landet från tysk-österrikens egna tyska trupper.

den som skulle utvärdera detta uttrycker. Från någon att generalstaben, som stod i ständigt kontakt med regeringen, skulle ha

tygskarna på. Först och främst om de som hade varit i
den svenska armén.

Den 30-årigas offer var icke nog. Först och främst blev de som
var i den svenska armén. De som var i den svenska armén,
under den förevändningen att de tjänade fiendernas syften, de
fiender som generalerna själva i regeringens uppdrag påtvungit
landsdelen. En hel del norrmän blevo kidnappade och förda till
Tyskland. Alla kommunikationsmedel till sjöss och till lands
blevo beskjutna och hemmen bombade och brända. Då tyskarna
drogs sig ur landet brände de det som var kvar av hus i hela
Finnmark och Troms fylke för att de icke skulle tjäna som bo-
städer åt deras fiender.

Den nordnorska befolkningen har mycket att ställa Nygårdsvold
och hans regering till ansvar för. Tusenden av dem däruppe
mistade livet vid dåraktiga s.k. krigshandlingar, förövalade av
deras egna landsmän, sådana som nu stoltserar med namnet "goda
norrmän". Resultatet blev att en stor del av Nordnorge blev
övertänt och befolkningen fattigare än någonsin.

På Kirkenes skall det resas en stor bautasten till ära för
ryssarna som befriade Nordnorge från de tyska barbarerna, de
samma barbarer som ville att norska styrkor skulle hålla lands-
delen ockuperad och som åtog sig denna uppgift först efter upp-
maning från norska generalstabens, tydligen efter order från
högre ort.....

Signaturen vill tillägga att det skulle vara synnerligen intressant
sant att få reda på sammanhanget mellan detta norsk-demokratiska
krav på tysk ockupation av Nordnorge och svenska regeringens för-
handlingar om svensk neutralisering av området. Föredrog general
Ruge och hans överordnade i London fientliga tyskar framför neutra-
la svenskar i området också, fastän de för att ge saken av vänska-
lighet mot Sverige, enligt svenska officiella källor godtog det
svenska förslaget vid förhandlingarna med vårt land? Sköt man i så-
fall tyskarna framför sig varigenom skenet uppkom i Stockholm att
det var de som ställde sig ovilliga och ej den norska..... (någon
her bortfalt. - E.).

Som förklaring till det brotteliga förslaget kan tänkas fyra
möjligheter. Antingen engelska påtryckningar i syfte att utärga
den tyska fronten åt nordöst och därmed förtränga den, vilket skulle
stämra med Englands allmänna krigspolitik men i detta som i så må-
na fall blev synnerligen olyckligt för de områden som prov-
erades in under tysk ockupation. Eller låg den stora krisositeten
med svenskarna bakom, då man kanske fruktade att de norska vaktmä-
terna skulle utbytas mot de våra? Eller var general Ruge och Ky-

sårbarhet. ... En for tyskerne: och handlade
då alltså om ... tyska is varit ledande,
när denna ... ställa ...
ett ockupert land i. Under ... demokratiska kaoset och
dårskapen.

Hur som helst - det av oss så många gånger brännmärkta hand-
lingssättet från Quisling att medverka till Tysklands ockupation
av eget land har sin fulla parallell också från demokratiska nor-
ska regeringens och generalstabens sida. Med den skillnaden att de
först uppmuntrade engelskmännen, sedan tyskarna och till sist rys-
sarna att ta olika delar av Norge.

Frågan är öppen vad denna trefalt landsförräderiska regim har
för rättighet att döma tiotusentals landsmän för anknytning till e-
parti vars ledare i ett väderstreck möjligen handlat lika landsförr-
räderiskt som den demokratiska regimen själv i tre!

Vad som står fast är att efterkrigsterrorn mot NS-are och andra
i Norge är en skamlöshet. Den nuvarande mer eller mindre tillfälli-
ga regimen i Norge saknar varje moralisk rätt att döma landsmän. V-
SS-are, som tillhöra den enda politiska organisation i Norden som
i handling bevisat fosterlandstrohet och trohet till Norden i alla
väderstreck, ha mer rätt än några andra att säga ifrån i den saken.

Kettil.

Over artikkelen står - foruten bilde av Quisling - et bilde av
biskop Berggrav på tur i Nordmarka i april-dagene 1940 forsynt med
ropert og bilde av "Altmark" i Jössingfjorden 16.2.1940.

Bildet av Berggrav er visstnok tatt fra "SIGNAL" og bærer føl-
gende underskrift:

"Zum Titelbild. - Der norwegische Bischoff Berggrav, Oslo, der
durch ein Megaphon die norwegischen Soldaten in vorderster Linie
aufforderte, den sinnlosen Widerstand gegen die deutschen Truppen
einzustellen".

Under Altmark-bildet står:

Det norsk-tyska kriget 1940 började med att norska regeringen
icke tillät att det sköts på neutralitetsbrytande engelsmän som be-
dade det tyska handelsfartyget ALTARK på norskt territorialfarvat-
ten. Det slutade med att norska generalstaben (naturligtvis i norsk
London-regeringens uppdrag) beordrade av tyskarna att de skulle ocka-
pera Nord-Norge, vilket tyskarna ville göra som en neutral zon.
Därefter uppmanade den norska de facto-regeringen befolkningen i
Nord-Norge till sabotage mot tyskarna och inbjöd till sist ryssarna
att ersätta tyskarna - med det slutresultatet att de senare vid å-
tert med hjälp av ryssarna och de tyska tog med tyskarna till

00000000000000000000000000000000

bioRxiv preprint doi: <https://doi.org/10.1101/2019.07.10.259000>; this version posted July 10, 2019. The copyright holder for this preprint (which was not certified by peer review) is the author/funder, who has granted bioRxiv a license to display the preprint in perpetuity. It is made available under aCC-BY-NC-ND 4.0 International license.